

(Možná)

Vladimír Mišík

Možná, že až se oba svlečem
uniknem pomlouvačným řečem.

Možná, že jako malé děti
ty budeš já a já ten třetí.

Možná, až naše ústa splynou
poznám, že miluju se s jinou.

Možná, že se nikdy nedovíme
kdo z nás byl sluncem a kdo stínem.

Možná, možná, možná

Možná, až ve mně láska skoná
poznám, že se jí nepodobám.

Možná, že všechna moje síla
byla tvá něha, moje milá.

Možná, možná, možná
Možná, možná, možná, možná